

ситетски занятия и аз в тия последните дни прегледам историята на немската литература. Занимавам се покрай туй и малко със полски език и мисля през Август да замина и прекарам в Лжвов два месеца на занятие изключително със полския език.

Меркат ми се и ма мжчат неколко теми, но немам време да ги работя. По сетне. Иска ми се по нашироко да обоснова този си жанр, който мисля и за напред да разработа. Ти си прочел вече „Певец“, „Овчари“, „Мечкар“ „Кжщата“ и пр. ще четеш сега в „Мисжл“ — „Запустелата воденица“, драмата ми „Зидари“ и след това, като публикувам „Конекрадци“, „На бустаня“, „За деда попа“, „Малжии“, „Заговезни“, „Несретник“, „Зимно слжнце“, и тия що за в бждаще сметам да напиша — тогава ще ти стане ясно моето направление, тжй да кажа. Да ти дам плана на некой мой сюжет, ми е сега много неудобно и предполагам дваж по-неудобно ще бжде за теб да го обработиш. Да бихме се срещнали да поговорим — тогава е друга работа, а тжй . . . Но моя сжвет е да оставиш на мира днешните бжлгарски писатели, както аз сторих и да се заровиш в XII-те министерски сборници на народни умотворения. Ах, как бих желал аз, да имах поне два месеца време — да се занимаю със този кристален извор, що блика из глжбините на свежата бжлгарска душа! — Всичките ми занятия със него до сега са били все откжслячни . . . А колко много съм научил аз и език и красота от тези си занятия със народната поезия,

Незная ти забелезваш ли едно грандиозно произведение, което тжй безшумно се появява напоследък в „Мисжл“ — „Кжрвавата песен“ на П. Славейкова. Ние със Христа, па и всички тадевашни студенти със вжзторг посрещаме всека нова песен. Аз мисля, че ако има где да се учи език и стил за бжлгарския писател, то са произведенията на Пенча.

Сжщо ти бих рекомандувял книгата на Овесянико-Куликовский „Етюди о творчестве Тургенева“. Аз ред-